

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.8. S. Columbanus in Italia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

inter suspiria significavit, hac ipsa hora Sæculum VII
A. C. 612.
 duos Reges Fratres prælium committe-
 re, & jam multum sanguinis effusum.
Pater mi! inquebat Chagnoaldus, *pre-*
cibus tuis Theodeberto auxiliare, ut Theo-
doricum, nostrum omnium hostem, prosti-
get. S. Columbanus dixit: *Mali consi-*
lii tu mihi Auctor es. Non hoc suadet
Dominus Noster, qui nobis pro inimicis
nostris orare præcepit. Justus Judex
Deus est, & vitæ necisque Dominus; quod
sibi videbitur, de his Principibus decer-
net. Theodoricus prælio victor fugien-
 tem Theodebertum consecutus, suorum
 perfidia proditum cepit, misitque Brune-
 childi Avixæ custodiendum, quæ cum
 Theodorici partibus faveret, Theodeber-
 tum Clericum ordinari, & post paucos
 exinde dies interimi jussit.

§. VIII.

Sanctus Columbanus in Italia.

Cum igitur Theodoricus Regionem il-
 lam in suam potestatem redegisset, vit. S. Gal.
c. 8.
 credidit S. Columbanus, jam sibi securo
 esse in hoc loco non licere. Sed etiam
 alia suberat fugiendi causa, nam Regio-
 nis Incolæ impatientissime ferentes, quod
 eorum Idola sustulisset, apud Ducem
 Gunzonem conquesti sunt, hos Adve-
 nas venationi nocere. Dux missis man-
 datis Monachos inde abscedere jussit.

Sæculum VII Ergo communi consilio in Italiam per-
A. C. 612. gere statuunt, securitatem ibi sub Agi-
 6. 9. lulphi Regis Tutela sperantes. Brigantio emigrantes solus S. Gallus non est secutus, qui tunc febris laborans accepta S. Columbani Benedictione remansit. Is postea in loco non multum inde remoto Monasterium condidit, quod hodieque Auctoris sui nomen gerit.

Rex Agilulphus S. Columbano humanissime excepto potestatem fecit Sedem figendi ubicunque commodum videretur. S. Columbanus, cum Mediolani versaretur, Arianos coram ex SS. Scripturis impugnavit, atque etiam calamo refutavit. Interim vir, nomine Jucundus, Agilulphum Regem adiit, dicens, in Deserto montis Appennini & loco, qui Bobium dicebatur, ad Trebiam S. Petri Ecclesiam esse, ubi Prodigia fierent; circumjacens solum fertile esse irriguum & piscibus abundans. Hunc igitur locum S. Columbanus, quo cum suis reciperetur, elegit, Ecclesiam vetustate pene collapsam restauravit, & extruxit Monasterium, quod hodieque existit.

Conjectura est, sub idem tempus S. Columbanum Epistolam dedisse super Quæstione de Tribus Capitulis ad Bonifacium IV. Papam, rogante Rege Agilulpho, qui illorum Defensoribus favebat.

ep. 4. to. 12.
Bibl. PP.
Lug. p. 18.

Ind. 2. 8. 3.

bat. Vir Sanctus in illa Epistola errans circa factum, & a Schismaticis deceptus, (*) certum putat, Vigilium Papam in Hæresi decessisse, & Nomen ipsius inter Nomina Episcoporum Catholicorum recitari miratur. Hortatur Papam, ut se suamque Ecclesiam ab Hæresis suspicione purget convocata Synodo, in qua Fidem accurate exponat; nam Concilium quintum rejicit, quod existimet, in illo Errorem Eutychis approbatum fuisse. Rursus Papam admonet, ut corrigere conetur corruptos Italorum mores, cujus mali culpam præcipue in Schisma rejicit.

Sæculum VII
A. C. 613.

Epistola ad
Papam.

Rex Theodoricus paucis tantum mensibus Theodeberto Fratri supervixit, obiitque anno Regni sui decimo octavo, Jesu Christi 613. cui Sigebertus filius adhuc puer sub Brunehildis Proaviæ suæ regimine successit. Hunc duosque Fratres ejus Corbonem & Meroveum Clotarius Rex, bello illato, captos peremit; quartus, cui nomen Sigebertus, fuga se exitio eripuit. Brunehildem quoque, nam & hanc in suam potestatem redegit, crudelissimo mortis genere (**) sustulit.

vit. Col. n. 58.
Fredeg. c. 39.
40. &c.

S s 5 lit.

(*) Scilicet non tam errare, quam agnita Veritate in errore perseverare hæreticum facit.

(**) Brunehildis Athanagildi Visigothorum Regis

Sæculum VII lit. Ita huic Clotario, quemadmodum
A. C. 614. olim Clotario Avo ejus, Regni sui anno
 31. & Christi 614. fors obtigit, ut solus
 Francis imperaret. Tunc vero videns
 vit. n. 62. Vaticinium S. Columbani impletum esse,
 accersitum venerabilem virum Eustasium,
 qui Luxoviensi Monasterio præerat, ro-
 gavit, ut ad S. Columbanum proficisce-
 retur, quoscunque ex Proceribus vellet,
 secum duceret, vades futuros Regiæ fidei,
 & Virum Sanctum ad reditum in Galliam
 suo nomine invitaret.

Eustasius sumptibus publicis iter in-
 gressus ubi ad S. Columbanum pervenit,
 quod sibi mandatum fuerat, exposuit.
 S. Senex gaudio exiliens, quod carissimum
 suum Discipulum tam diu non visum con-
 spicere liceret, eum apud se aliquantis-
 per retinuit. Dum dimisit, hortatus est,
 ut sollicite curaret, ne Disciplina in suo
 Mona-

Regis in Hispania & Gosvinthæ Filia, Sigebert
 Regis Austrasiæ uxor, ob non nulla Pietatis ope-
 ra, a S. Gregorio Magno & S. Germano laudat
 turpissimam atrocissimamque mortem subire co-
 acta est, sed merita, nam præter alia crimina &
 libidinem insatiabilem decem Regum, incredi-
 bile! Interfetrice habebatur. Narrant Scripto-
 res, eam jubente Clotario Rege & toto infu-
 tante exercitu equæ indomitæ caudæ illigatam
 & per castra raptatam, donec sparsis frustillatim
 membris expirasset.

Monasterio ullatenus labefactaretur, mandavitque, ut se Regi Clotario excusaret, diceretque, se jam longam professionem suscipere viribus fractis non posse, sed Regem rogare, ut Monasterium Luxoviense Regia potentia tueretur. Eustasio etiam Epistolam dedit ad Regem deferendam, quam lætus recepit, ut ut severis admonitionibus plenam; Monasterium vero fovit, magnis redditibus locupletavit, & spatium, sicut S. Eustasius cupiebat, ampliavit.

Sæculum VII
A. C. 614.

S. Columbanus uno non plus anno in Monasterio Bobiensi versatus migravit in Cælum undecimo Cal. Dec. id est 21. Nov. quo die Ecclesia ejus memoriam colit. Annus vero Christi 615. fuisse creditur. Corpus ejus Bobii sepultum multis claruit miraculis, & vitam Jonas ejusdem Monasterii Cænobita post annos viginti octo scripsit.

Mart. Rom.
21. Nov.

Acta Ben. to.
2. p. 123.

Bobii Successorem habuit S. Columbanus Attalum Discipulum suum. Is in Burgundia natus & a Patre S. Arigio Episcopo Vapincensi Monasticis Disciplinis imbuendus traditus, vitæ perfectioris desiderio ad Monasterium Lerinense transit; cum vero Disciplinam ibi relaxari cerneret, Luxovium venit, seque S. Columbani Regimini subjecit. S. Columbano defuncto annis duodecim illud Monasterium rexit, atque anno 627. ad æterna translatus est.

§. IX.